

Досвід керівника – запорука лідерства

Не буде перебільшеннем сказати, що минулій рік пройшов для мережі дитячих книгохранин області як рік лідерства Голопристанської РДБ: перемогу у Всеукраїнському конкурсі «Найкращий читач України 2011» здобула читачка цієї бібліотеки; її волонтерська бригада «Бібліо-арт-вага» перемогла у конкурсній програмі ІІ обласного фестивалю бібліотечних волонтерських бригад, а учасники виявили себе як найактивніші у навчально-тренінговій програмі проекту «KsVolunterFest», здобули перемогу у конкурсі співзасновників колективного блогу «Бібліотечні волонтери Херсонщини» і, таким чином, виборли право відкривати та брати безпосередню участь у всіх заходах Бібліотечного Літературного Марафону, в рамках Всеукраїнського дня бібліотек та обласного Відкритого року читання 2011 року.

До речі, волонтери Голопристанської РДБ були і в числі переможців І обласного конкурсу бібліотечних волонтерських бригад, у рамках обласної акції «Читай і стань успішним» у 2010 р., а сценарії, створені колективом бібліотеки, вміщено як взірцеві до збірки «Волонтери рекомендують...» (Херсон, 2011).

«Професійний бенефіс» Карабач С.О. в рамках обласного семінару заступників директорів по роботі з дітьми Херсонської області «Бібліотека для дітей: нове бачення, нові орієнтири та соціальне партнерство» (1-2 листопада 2011), за свідчим високий професійний рівень та продемонстрував розмаїття та глибину доробку цієї бібліотеки та особисто її керівника за поточний рік, фундаментальні засади та обширний фаховий досвід бібліотечного обслуговування дітей і підлітків, перспективне бачення та спрямування на креативний розвиток. Нагородження Світлани Олександровни Карабач Почесною грамотою управління культури і туризму облдержадміністрації під час семінару було сприйнято колегами як гідне визнання внеску, зробленого нею у розвиток власної бібліотеки та бібліотечної справи області в цілому.

Адже багато хто з них брав участь у міжрайонному фокус-семінарі «Книга для дитини. Креативи і підходи в просуванні читання», то відвідувся на базі Голопристанської РДБ і на власні очі переконався в здобутках та творчому потенціалі С.О. Карабач та колективу очолюваної нею бібліотеки.

Про високий рівень професійної майстерності С.О. Карабач свідчить і той факт, що саме очолювана нею бібліотека була визначена базою проведення виїзної програми Всеукраїнського саміту директорів обласних бібліотек для дітей «Дитячі бібліотеки України: спільнотність сучасному, відкритість майбутньому» (2009 р.).

Отож, можна констатувати, що досягнення С.О. Карабач на бібліотечній ниві добре відоме не лише в області, а й усій бібліотечній Україні. І персональне запрошення Світлани Олександровни до участі у Міжрегіональному ярмарку бібліотечних інновацій, що відбудеться у червні 2012 року у Миколаївській області, є ще одним підтвердженням сказаного.

Підсумовуючи, слід констатувати, що саме досвід С.О. Карабач, її організаційні здібності, здатність мобілізувати колектив і у складних обставинах досягати успішного результату, подвійниця практика та креативність у реалізації інноваційних ідей перетворили Голопристанську районну бібліотеку для дітей на безспірного лідера в області у справі бібліотечно-інформаційного обслуговування дітей та підлітків.

Анна БАРДАШЕВСЬКА,
директор Херсонської обласної
бібліотеки для дітей, Заслужений
працівник культури України.

Олег ОЛЕКСЮК

ТИ ПОСЛУХАЙ, КОХАНА

Ти послухай, кохана! Мое серце тобі,
Лиш тобі так витьохує лунко.
Подивись. Не гнівись. Мої губи в журбі
Зачекались твого поцілунка.

Очі темні, як ніч, що крізь ночі зоряТЬ.
Щеплять спогади світле кохання.
Ладен в місячну ніч на колінах стояТЬ,
Не була б тільки ніч ця остання.

Ти прости, що бува із минулих гріхів
В наші дні залітають голубки.
Бо уже упеклись ті шаленства лихі,
Що збирають жіноч, ніби кубки.

Ти відчуй щем страждань й покаяння душі.
Лиш з тобою відверта розмова.
Ta чи вибереш ти мене із «мужчин»?
Чи засяє зоря світанкова?!

MAMA

Найперше слово у житті моєму,
Яке хвилює у часи негоди,
Яке спада на згадку вряди-годи.
Що в почуттях без кількості й об'єму.

Яка семантика?! При чому тут проблеми?!
Хвилює незагойний біль вини,
Коли душа вмирає без війни...
Згора поєт у насвистані теми...

Хоч має захист аура і чакра,
Та глум на форумах, або ж у чатах
Зжира до тла людське. Зважай на карму...
Протистояння... Революції... Майдани...
Ганьба і страх... і заздрість... - все кайдани.
Звільнись від них, згадавши рідну маму.

НАМАЛЮЮ Я ДЛЯ МАМИ СВІТ ТАКИМ

Олівці
У руці -
Намалюю світ для мами,
Де цікаво всім,
Де бабуся поруч з нами,
Де і соняшник, і квіти,
Де зав'яди радіють діти... -
Намалюю я для мами світ таким.

Намалюю кожний день
Із ласкавим ніжним сонцем...
Соловей пісень
Нам співає під віконцем.
Світ веселий, світ щасливий,

Де відсутні слізози-зливи, -
Намалюю я для мами світ таким...

Намалюю вечір я
Із яскравими зірками,
З колісковою
Із чарівними казками,
Де на килимі літаєш,
Де добро перемагає... -
Намалюю я для мами світ таким...

Намалюю ранок я
З росяністими стежками...
Де степи поля
Золотяться колосками,
Де і молодість, і доля,
Де панує вірність, воля... -
Намалюю я для мами світ таким...

КОХАЙ, КОЛИ ТЕБЕ ТАКОЖ КОХАЮТЬ

З Семюела Деніела
Кохай, коли тебе також кохають,
Якщо любов заквітчує твій май.
Ta бісики аж до зими пускай.
Краса весни ще на стежинах раю.

Стрічай світанки долі в насолоді,
Допоки в пелюстках яскравих світ.
Бо захід сонця змінить ніжний схід
І темна ніч на зміну дня приходить.

Шлях величі кінчається падінням.
Жагучий блиск очей і пиху жінки
Замінить зморшки старості і тільки...

Все те, чим так хизуєшся – зів'яне...
Кохання стежка, я та брудною стане.
А люди підуть в пошуках цвітіння...

Володимир ПЕДЧЕНКО

Евтерпа мені якось посміхнулась,
І пахли медом бділ ярсні сади.
Мить зупинись, не поспішай, зажди,
Ta все тече, як цвіт весни. Забулось,
Зосталась лиш недіткнута струна,
Мелодія, не складена в лібрето,
Що наче спогад плине в хвілях Лети,
Не в звуках. I ніхто про те не зна:
По що ж спливли потоком за водою
Мелодії, яких не грав скрипаль;
Ta для творця, зігрітого весною,
Усмішка муз-вікно з очима вдаль,
De бачить він-з ясніх садів Парнасу
Летить до нього віща тінь Пегаса.

***

Сміх самотнього села,
Срібло свіже сіє,
Стріха сині сні сплела,
Свіжий сніг синіє,

Сам святий Сковорода,
Слуха саду струни,
Серенада спів склада,
Світ симфоній суне,

Снігурі смички сплела,
Сипонули сміху,
Сколихнули сон, стягли,
Сум самотній стріхи.

Сивий січень сміх скував –
Спить сріблясто-синій став...

Юрій СИРОВАТКІН

БАТЬКІВЩИНА

Зозуля, наразі, рахує літа
I пестить до болю всю ніч самота,
A ранок, як набряк, у шибку вроста.

Караюсь і каюсь, та не нарікаю,
A тихо співаю, бо «маю - що маю».
Лиш сниться дорога до раю (буває).

Ta промінь обкрутить туманів раї
Розбудять весну бабії-солов'ї
De, хоч і нужденні краї, та ж свої.

De щастя мое - не сподіваний рай,
A тільки дорога на той небокрай,
De батько і мати. I хліба окрай.

Василь МЕЛЕЩЕНКО

СОНЕЧКО

Сонечко котилося
Ta й котилося,
На віконці нашому
Примостилося.

A потім легесенько
На подушку сіло,
Братиків малесеньких
Розбудило.

Промінці, як лапонки,
Ще й лоскочуть боки:
«Досить, досить спатоньки,
Vi ж не лежебоки!»

- Погляньте! Це ж раритет! У мене їх море, а такого немає!

- Ti що, колекціонуєш? - здивувалася Галина.

- А то! Збираю, де тільки можна!
Продовжував ходити поміж поліцями і

зменацька, вражений, зупинився.

- Унікальний горщик! Диво! Марив про нього! Теж придбав. Вибралися.

Біля свого дому вийшли з легковика з пакетами. Аж тут знайома:

- Тоню! Ty не на роботі?

- Ni. У нас свято, mi одружуємося.

- Щасливого вам життя! - побажала.

Дмитро став на приступку: в одній руці громіздкий пакет, в іншій - керамічний келих. Горщик залишив у салоні.

- Гульнемо зараз! - повернувшись до подріжжя, спілкнувся. Покупка випала, розбилася. Трагічні вигуки колекціонера не допомогли зібрати черепки докупи. Ледве його заспокоїли, додали:

- U тебе ще горщик цілий.

Години zo три святкували. Дмитро одну за одною смилив цигарки.

- De попільниця? - питав.

- Василь у мене унікум, не палить. Викидай недопалки надвір через вікно.

Напригощалися добряче, почали розходитися. Дмитро поліз до салону, зачепив горщик. «Антикваріат» викотився, хряпнув об землю, розвалився. Галина їхати з «потерпілим» відмовилася. У Василя знову невчастно завершав телефон - терміново викликали на роботу. Порозбігалися. Антоніна зітхнула: процедура розпису відбулася. З балкону другого поверху гукнула сусідка:

- Тоню! Свято закінчилося? Будь ласка, підмети під вікном! Жінка обняла донечку, подумала: друга в її житті важлива подія виявилася сірою.

Марія ЯРОВА, член Національної
Спілки журналістів України.

Сіре свято

Антоніна овдовіла, коли дитині виповнилося п'ять років. Низенька, весела, викликала у колег жалість: гарна молодичка - і самотня.

Через деякий час до їхньої організації прибув новенький. Видний парубок не одній сподобався. Та він чомусь поглядав лише на Тоню. Жінки на роботі підбурювали вдову:

- Тоню, є потенційний жених. Закрутіла б йому голову, скільки сама бідуватимеш?

- Vi, бува, не подуріли, бабоньки? У мене донька росте, а я приведу в дім чужого дядька? Вона батька пам'ятає. Взагалі, кому я потрібна? - заперечувала.

Василь до розмов не дослухався. Все частіше зупиняв погляд саме на ній. З піврока пришивлявся, надалі почав проводжати. Згодом молодиця оголосила у відділі, що вони «з Васікою» порозумілися і жити-мутуть разом».

- Ніякого розпису не буде, - заявила, - рапорт не підійде йому? Нехай не псує свої документи.